

## Arrest

nr. 282 276 van 21 december 2022  
in de zaken RvV X / XI en RvV X / XI

In zake:     1.       X (RvV X)  
              2.       X (RvV X)  
              3.       X (RvV X)

Gekozen woonplaats:   ten kantore van advocaat C. DE TROYER  
                                  Rue Charles Lamquet 155 / 101  
                                  5100 JAMBES

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE Xide KAMER,

Gezien de verzoekschriften die X, X en X, die allen verklaren van Georgische nationaliteit te zijn, op respectievelijk 2 mei 2022, voor wat de eerste en tweede verzoekende partij betreft (RvV X), en op 14 september 2022, voor wat de derde verzoekende partij betreft (RvV X), hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van respectievelijk 21 april 2022 en 26 augustus 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de administratieve dossiers.

Gelet op de beschikkingen van 27 oktober 2022, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 november 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken V. SERBRUYNS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat C. DE TROYER en van attaché B. DESMET, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

#### 1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Eerste en tweede verzoekende partij, die beiden verklaren van Georgische nationaliteit te zijn, komen volgens hun verklaringen België binnen op 19 april 2021 en verzoeken de volgende dag om internationale bescherming. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) verklaart beide verzoeken op 21 april 2022 kennelijk ongegrond en aan verzoekers wordt internationale bescherming geweigerd. Dit zijn de thans eerste twee bestreden beslissingen, die dezelfde dag aangetekend worden verzonden aan eerste en tweede verzoekende partij.

1.2. Derde verzoekende partij, die eveneens verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, komt volgens haar verklaringen België binnen op 3 mei 2022 en verzoekt dezelfde dag om internationale bescherming. De commissaris-generaal verklaart het verzoek op 26 augustus 2022 kennelijk ongegrond en aan verzoekster wordt internationale bescherming geweigerd. Dit is de thans derde bestreden beslissing, die op 31 augustus 2022 aangetekend wordt verzonden aan verzoekster.

1.3. De bestreden beslissing, genomen ten aanzien van tweede verzoekende partij (hierna: eerste verzoekster), luidt als volgt:

*"(...)*

#### **A. Feitenrelaas**

*U verklaart de Georgische nationaliteit te hebben en afkomstig te zijn uit Khobi. U bent getrouwd met C.K. (CG:xx/xxxxxx) en jullie hebben een zoon A.C. (°2014). In het kader van uw verzoek om internationale bescherming haalt u volgende feiten aan.*

*In 2015 kreeg uw zoon gezondheidsproblemen. Om zijn behandeling te betalen leenden jullie geld bij privépersonen. Om deze schuldeisers terug te betalen gingen jullie een lening bij de bank aan, met als borg het huis van uw schoonmoeder, waar jullie ook woonden. In 2016 werd uw man aangereden. Hij verloor zijn oog en kon niet sindsdien niet meer elke dag werken. Hij verdiende niet meer genoeg en jullie konden de lening bij de bank niet meer betalen. De bank startte een procedure bij de rechtbank op.*

*In het begin van 2019 ging u naar Frankrijk om de ziekte van uw zoon te laten behandelen. U diende een verzoek om internationale bescherming in. Uw zoon kreeg de behandeling waarvoor jullie gekomen waren en werd genezen verklaard door de arts. Uw verzoek om internationale bescherming werd afgewezen.*

*In november 2019 keerden jullie terug naar Georgië, waar u opnieuw in uw huis ging wonen. De procedure van de bank liep verder en de rechtbank sprak een vonnis tot uithuiszetting uit. Jullie volgden deze beslissing niet op en bleven thuis wonen. De politie dwong u het huis te verlaten. Daarop keerden jullie terug en verbleven opnieuw in jullie huis. Korte tijd later dwong de politie u opnieuw de woning te verlaten. Uw man werd gewaarschuwd dat hij gearresteerd zou worden als jullie het huis nogmaals zouden binnengaan. U had geen andere plaats om naartoe te gaan en besloot Georgië te verlaten.*

*Op 1 april 2021 reisde u per vliegtuig naar België waar u op 20 april 2021 een verzoek om internationale bescherming indiende.*

*Ter staving van uw verzoek legt u paspoorten van uw gezin, huwelijksakte, medische attesten van A., een bemiddelingsbrief aan de bank, het vonnis van uw uithuiszetting en psychologische attesten van u en uw echtgenoot voor.*

#### **B. Motivering**

*Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofdte kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.*

*In het psychologisch attest dat u voorlegt (doc.6) verklaart uw psycholoog dat uw capaciteit om deel te nemen aan het persoonlijk onderhoud mogelijks aangetast zou kunnen worden omwille van emotionele en cognitieve problemen. Tijdens het persoonlijk onderhoud werd u er op gewezen dat u indien nodig kon vragen te pauzeren. U beantwoordde de vragen en gaf niet aan dat u niet in staat zou zijn het gesprek te voeren. Uit het verloop van het persoonlijk onderhoud bleek niet dat het standaard procedureverloop in het gedrang zou zijn en er zich steunmaatregelen opdringen.*

*Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.*

*Bij KB van 14 januari 2022 werd Georgië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.*

*Bovenstaande brengt met zich mee dat het vermoeden geldt dat een verzoeker in veiligheid is in een veilig land van herkomst. Het is bijgevolg aan de verzoeker om duidelijk aan te tonen dat, in zijn specifieke situatie, zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd.*

*Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in slaagt dit duidelijk aan te tonen.*

*U vreest bij terugkeer in Georgië op straat te belanden. Daarnaast vreest u dat uw man gearresteerd zal worden en uw zoon door de staat geplaatst zal worden (p.6).*

*Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uw problemen/de aangehaalde feiten geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie (meer bepaald ras, nationaliteit, religie, politieke overtuiging of het behoren tot een bepaalde sociale groep) zoals vastgelegd in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. Uit uw verklaringen blijkt immers dat het om problemen van louter financiële en medische aard gaat.*

*Nadat u door de medische problemen van uw zoon in financiële moeilijkheden kwam ging u een lening aan bij privépersonen. Na verloop van tijd wilden de schuldeisers hun geld terug (T., p.5). In 2016 werd uw man aangereden, hij vermoedt dat de schuldeiser de dader was (C., p.7), maar brengt geen concrete elementen aan die dit aannemelijk maken. Hij diende geen klacht in bij de politie. Vervolgens gingen jullie een lening aan bij de bank om deze schuldeisers terug te betalen, u stelde uw huis als borg. Sinds jullie de schuldeisers afbetaald hebben zijn er geen problemen meer met hen (C., p.7). Er kan aangenomen worden dat deze private schuldeisers niet voor problemen zullen zorgen bij een terugkeer naar Georgië.*

*Nadat jullie de lening bij de bank niet meer konden afbetalen, startte de bank een procedure bij de rechtbank op. Het vonnis van de rechter was uithuiszetting (T., p.4). Om het geld dat jullie aan de bank verschuldigd waren te recupereren, volgde de bank een normale procedure bij de rechtbank. Uw uithuiszetting was het gevolg hiervan. De politie gebruikte geen fysiek geweld, al waren ze wel grof tegen uw echtgenoot (T., p.5). Dat de politie uw man waarschuwde om niet meer in jullie voormalige huis te komen wijkt niet af van de normale gang van zaken. Het huis in kwestie was immers niet meer jullie eigendom. Er zijn in uw relaas geen indicaties dat de wettelijke voorschriften niet gevolgd zijn of dat jullie onrechtvaardig behandeld zijn door de Georgische autoriteiten.*

*U verklaart dat u omwille van de gezondheidsproblemen van uw zoon in financiële problemen kwam (p.4). Het CGVS betwist niet dat A. in het verleden met gezondheidsproblemen kampte. De medische documenten van uw zoon A. die u voorlegt dateren echter uit 2015 en 2016 (doc.3). Zowel u als uw echtgenoot geven aan dat A. zich nu beter voelt (T., p.5; C., p.5). In Frankrijk werd uw zoon in 2019 al genezen verklaard (C., p.5). U legt geen documenten neer die toelaten de huidige gezondheidstoestand van uw zoon in te schatten.*

*Wat betreft de medische problemen van uw zoon dient bovendien te worden vastgesteld dat de door u ingeroepen medische redenen geen verband houden met de criteria van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 483 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 484 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. U dient zich voor de beoordeling van medische elementen te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.*

*Op basis van wat voorafgaat, wordt u internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.*

*De documenten die u voorlegt kunnen deze conclusie niet wijzigen. Uw paspoorten en huwelijksakte staven uw identiteit en afkomst uit Georgië, dewelke niet in vraag gesteld wordt door het CGVS. Het vonnis en de bemiddelingsbrief die u voorlegt staven uw financiële problemen in Georgië, dewelke niet*

*betwist worden door het CGVS. De medische en psychologische documenten die u voorlegt werden reeds besproken in deze beslissing.*

### **C. Conclusie**

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.*

*Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.  
(...)”*

1.4. De bestreden beslissing, genomen ten aanzien van eerste verzoekende partij (hierna: verzoeker), luidt als volgt:

*“(..."*

### **A. Feitenrelaas**

*U verklaart de Georgische nationaliteit te hebben en afkomstig te zijn uit Poti. U bent getrouwd met T.Z. (CG:xx/xxxxxx) en jullie hebben een zoon A.C. (°2014). In het kader van uw verzoek om internationale bescherming haalt u volgende feiten aan.*

*In 2015 kreeg uw zoon gezondheidsproblemen. Om zijn behandeling te betalen leenden jullie geld bij privépersonen. Om deze schuldeisers terug te betalen gingen jullie een lening bij de bank aan, met als borg het huis van uw schoonmoeder, waar jullie ook woonden. In 2016 werd u aangereden. U verloor uw oog en kon niet sindsdien niet meer elke dag werken. U verdiende niet meer genoeg en jullie konden de lening bij de bank niet meer betalen. De bank startte een procedure bij de rechtbank op.*

*In het begin van 2019 ging u naar Frankrijk om de ziekte van uw zoon te laten behandelen. U diende een verzoek om internationale bescherming in. Uw zoon kreeg de behandeling waarvoor jullie gekomen waren en werd genezen verklaard door de arts. Uw verzoek om internationale bescherming werd afgewezen.*

*In november 2019 keerden jullie terug naar Georgië, waar u opnieuw in uw huis ging wonen. De procedure van de bank liep verder en de rechtbank sprak een vonnis tot uithuiszetting uit. Jullie volgden deze beslissing niet op en bleven thuis wonen. De politie dwong u het huis te verlaten. Daarop keerden jullie terug en verbleven opnieuw in jullie huis. Korte tijd later dwong de politie u opnieuw de woning te verlaten. U werd gewaarschuwd dat hij gearresteerd zou worden als jullie het huis nogmaals zouden binnengaan. U had geen andere plaats om naartoe te gaan en besloot Georgië te verlaten.*

*Op 1 april 2021 reisde u per vliegtuig naar België waar u op 20 april 2021 een verzoek om internationale bescherming indiende.*

*Ter staving van uw verzoek legt u paspoorten van uw gezin, huwelijksakte, medische attesten van A., een bemiddelingsbrief aan de bank, het vonnis van uw uithuiszetting en psychologische attesten van u en uw echtgenoot voor.*

### **B. Motivering**

*Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofdte kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.*

*In het psychologisch attest dat u voorlegt (doc.6) verklaart uw psycholoog dat u vanwege medicatie tijdens het persoonlijk onderhoud het risico liep onvolledige, weinig chronologische en over-emotionele verklaringen af te leggen. Tijdens het persoonlijk onderhoud werd u er op gewezen dat u indien nodig kon vragen te pauzeren. U beantwoordde de vragen en gaf niet aan dat u niet in staat zou zijn het gesprek te voeren. Uit het verloop van het persoonlijk onderhoud bleek niet dat het standaard procedureverloop in het gedrang zou zijn en er zich steunmaatregelen opdringen.*

*Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.*

*Uit uw verklaringen blijkt dat u zich in uw verzoek om internationale bescherming baseert op dezelfde motieven als uw vrouw T.Z. (CG:xx/xxxxxx). Het verzoek van uw vrouw werd als kennelijk ongegrond beschouwd in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet. Het verzoek van uw vrouw werd als volgt gemotiveerd:*

*[...]*

### **C. Conclusie**

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.*

*Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.  
(...)"*

1.5. De bestreden beslissing, genomen ten aanzien van derde verzoekende partij (hierna: tweede verzoekster), luidt als volgt:

*"(...)*

### **A. Feitenrelaas**

*U bent een Georgisch staatsburger van Georgische origine. U bent geboren op 21 februari 1961 in Poti en woonde daar uw hele leven. U huwde in 1980 met uw man en u kreeg met hem één zoon C.K. (CGVS xx/xxxxx, O.V. x.xxx.xxx). U scheidde in 1992 feitelijk van uw man en keerde nadien terug naar uw ouderlijk huis.*

*Nadat uw kleinzoon in 2017 of 2018 ziek werd, ging uw zoon bij private personen een lening aan. Omdat uw zoon zijn lening niet kon terugbetalen, werd hij door zijn schuldeisers achtervolgd en in mekaar geslagen. Uw zoon hield aan dit incident een beschadigd oog en gebroken been over. In 2019 nam u een hypotheek op uw huis zodat uw zoon zijn schulden konden terugbetalen aan zijn schuldeisers. Nadat uw zoon de schuldeisers terugbetaalde, kende hij met hen geen problemen meer.*

*In 2019 reisde uw zoon samen met zijn vrouw T.Z. (CGVS xx/xxxxxx, O.V. x.xxx.xxx) naar Frankrijk om de ziekte van uw kleinzoon te laten behandelen en hij diende er ook een verzoek om internationale bescherming in. Uw kleinzoon kreeg de behandeling waarvoor zij gekomen waren en werd genezen verklaard door de arts. Het verzoek om internationale bescherming van uw zoon werd in Frankrijk afgewezen en hij keerde samen met zijn gezin terug naar Georgië.*

*Vervolgens startte de bank een procedure tegen u en uw zoon op bij de rechtbank omdat jullie de hypotheek niet konden aflossen. In haar vonnis sprak de rechtbank een uithuiszetting uit. Hoewel de politie (en medewerkers van de bank) jullie nadien dwongen om het huis te verlaten, volgden jullie deze beslissing van de rechtbank aanvankelijk niet op en jullie bleven in het geheim in het huis wonen. Toen u, uw zoon en zijn gezin uiteindelijk definitief uit het huis werden gezet, vertrok hij samen met zijn gezin naar België. Uw zoon reisde op 1 april 2021 naar België en diende hier samen met zijn vrouw op 20 april 2021 een verzoek om internationale bescherming in. Het verzoek van uw zoon en zijn vrouw werd op 21 april 2022 kennelijk ongegrond verklaard door het CGVS. Op 2 mei 2022 tekenden zij tegen deze beslissing beroep aan bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.*

*Na het vertrek van uw zoon woonde u bij de echtgenote van uw neef tot u Georgië verliet. Begin 2022 raakte u besmet met het coronavirus en u werd hiervoor opgenomen in het ziekenhuis tot februari 2022. U vertrok uit Georgië op 20 april 2022 en u reisde met het vliegtuig via Polen naar België. U diende hier op 3 mei 2022 een verzoek om internationale bescherming in.*

*Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legde u volgende documenten neer: uw paspoort, uw geboorteakte, uw huwelijksakte, een bewijs van jullie schulden bij de bank, het dossier van*

jullie lening, een bewijs dat het huis uw eigendom was, een bewijs dat uw huis in beslag werd genomen en een medisch document met betrekking tot uw coronabesmetting.

## **B. Motivering**

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofdte kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

U verklaarde bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat u vroeger borstkanker had, en dat u hartproblemen en een lage bloeddruk hebt (Verklaring DVZ, rubrieknr. 28). Daarnaast verklaarde u bij het CGVS dat u slaapen geheugenproblemen kent (CGVS, pg. 7). U toont echter niet aan dat deze problemen u zouden verhinderen om uw motieven naar behoren uiteen te zetten en op een normale wijze deel te nemen aan de procedure. Uit uw verklaringen blijkt immers dat u voor uw hartproblemen en bloeddruk medicatie krijgt, en dat u sinds uw genezing van borstkanker nog steeds op controle gaat (Verklaring DVZ, rubrieknr. 28). Voorts kunnen uw verklaringen omtrent uw geheugenproblemen het CGVS niet overtuigen. Ten eerste, legde u hieromtrent niet het minste bewijs neer. Ten tweede, is het bijzonder vreemd en weinig logisch dat u deze geheugenproblemen pas zeer laat – nadat u met een tegenstrijdigheid werd geconfronteerd – aanhaalde tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS (CGVS, pg. 7). Indien u immers werkelijk geheugenproblemen zou hebben die u zouden verhinderen om op normale wijze deel te nemen aan het persoonlijk onderhoud kan er redelijkerwijze verwacht worden dat u deze al eerder tijdens de asielprocedure zou aangehaald hebben. In de vragenlijst 'Bijzondere Procedurele Noden' DVZ gaf u echter éénduidig aan dat er geen elementen of omstandigheden waren die het vertellen van uw verhaal of uw deelname aan de procedure internationale bescherming konden bemoeilijken. Evenmin maakte u aan het begin van het persoonlijk onderhoud bij het CGVS, wanneer u bevraagd werd over het verloop van interview en de procedure bij de DVZ, enige melding van geheugenproblemen (CGVS, pg. 2).

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen

Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

U vreest bij terugkeer naar Georgië geen woning of onderdak meer te hebben. U, uw zoon en zijn gezin werden door de rechtbank uit het huis gezet nadat jullie de hypotheek op uw woning niet meer konden aflossen bij de bank. Bij KB van 14 januari 2022 werd Georgië vastgesteld als veilig land van herkomst.

Bovenstaande brengt met zich mee dat het vermoeden geldt dat een verzoeker in veiligheid is in een veilig land van herkomst. Het is bijgevolg aan de verzoeker om duidelijk aan te tonen dat, in zijn specifieke situatie, zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in slaagt dit duidelijk aan te tonen.

**De problemen of feiten die u aanhaalde houden immers geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie (meer bepaald ras, nationaliteit, religie, politieke overtuiging of het behoren tot een bepaalde sociale groep) zoals vastgelegd in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming.** Uit uw verklaringen blijkt dat het om problemen van louter sociaaleconomische en medische aard gaat.

Zo blijkt uit uw verklaringen dat uw zoon bij private personen een lening aanging nadat hij door de medische problemen van uw kleinzoon in financiële moeilijkheden was geraakt. Uw zoon kon deze lening niet terugbetalen en werd daarom door zijn schuldeisers achtervolgd en bedreigd. U stelde dat uw zoon een gevecht had met de schuldeisers waarbij zij hem met stokken (of iets dergelijks) sloegen. Bij dit incident raakte het oog van uw zoon beschadigd en brak hij zijn been (CGVS, pg. 5-9). Uw zoon diende na dit incident geen klacht in bij de politie (CGVS, pg. 7). Vervolgens nam u bij de bank een hypotheek op uw woning waarmee uw zoon de schuldeisers terugbetaalde. Nadat uw zoon de private schuldeisers terugbetaalde, kende hij geen problemen meer met hen (CGVS, pg. 7). Verder verklaarde u dat u, uw zoon en zijn vrouw de hypotheek bij de bank niet meer konden aflossen en dat de bank omwille hiervan

een procedure opstartte bij de rechtbank. Uw schoondochter verklaarde dat het vonnis van de rechter een uithuiszetting was (CGVS schoondochter, pg. 4). Wanneer u, uw zoon en zijn gezin uiteindelijk definitief uit het huis werden gezet, vertrok hij samen met zijn gezin naar Georgië. Na het vertrek van uw zoon ging u bij de echtgenote van uw neef wonen tot u Georgië verliet (CGVS, pg. 8-9).

**Wat betreft de problemen die uw zoon gekend zou hebben met de private schuldeisers, dient te worden vastgesteld dat deze niet langer actueel zijn.** U verklaarde immers dat uw zoon na het terugbetalen van deze schulden geen problemen meer gekend heeft met hen (zie supra.). Er kan dan ook worden aangenomen dat de private schuldeisers van uw zoon actueel niet meer voor problemen zullen zorgen in geval van terugkeer naar Georgië. **Bovendien rijzen er ernstige twijfels over de geloofwaardigheid van deze problemen gezien u, uw zoon en uw schoondochter bijzonder tegenstrijdige verklaringen aflegden over het incident waarbij uw zoon zijn oog beschadigd raakte.** Hoewel u beweerde dat de beschadiging van zijn oog een gevolg was van een gevecht waarbij de schuldeisers hem met takken sloegen (zie supra.), verklaarden uw zoon en zijn vrouw dat dit het gevolg was van een aanrijding met zijn schuldeisers (Verklaring DVZ zoon, vragenlijst CGVS, vraagnr. 5 & CGVS schoondochter, pg. 4). Na confrontatie hiermee beweerde u dat u geheugenproblemen hebt, dat u niet slaapt en dat u alles vergeet (CGVS, pg. 7). Dergelijke uitleg kan voorgaande flagrante tegenstrijdigheid niet verschonen. Indien u werkelijk geheugenproblemen zou gehad hebben die u zouden verhinderen om over dergelijke belangrijke elementen coherente verklaringen af te leggen, kan er immers redelijkerwijs verwacht worden dat u dit al eerder tijdens de asielprocedure zou vermeld hebben. In de vragenlijst 'Bijzondere Procedurele Noden' DVZ gaf u echter éénduidig aan dat er geen elementen of omstandigheden waren die het vertellen van uw verhaal of uw deelname aan de procedure internationale bescherming konden bemoeilijken. Evenmin maakte u aan het begin van het persoonlijk onderhoud bij het CGVS, wanneer u bevraagd werd over het verloop van interview en de procedure bij de DVZ, gewag van geheugenproblemen (CGVS, pg. 2). Daarenboven legt u geen enkel begin van bewijs neer om uw voorgehouden geheugenproblemen aan te tonen. Bijgevolg doet deze vaststelling ernstige twijfels rijzen over de werkelijke problemen die uw zoon met zijn schuldeisers zou gekend hebben.

**Wat betreft de problemen die u en uw zoon met de bank kenden omdat jullie de hypotheek niet konden aflossen, dient te worden opgemerkt dat de bank volgens uw schoondochter een normale procedure bij de rechtbank volgde om het geld dat jullie aan hen verschuldigd waren te recupereren.** Zij verklaarde voorts dat de politie bij de uithuiszetting geen fysiek geweld gebruikte tegen uw zoon, al waren ze volgens haar wel grof tegen hem (CGVS schoondochter, pg. 5). Verder zijn er in uw asielrelaas (en dat van uw zoon en schoondochter) geen indicaties dat de wettelijke voorschriften niet gevolgd zijn of dat jullie onrechtvaardig behandeld zijn door de Georgische autoriteiten. U stelde immers zelf dat alles op officiële wijze was gebeurd (CGVS, pg. 7) en u legde hiervan ook de nodige bewijsstukken neer, nl. een bewijs van jullie schulden bij de bank, het dossier van jullie lening, een bewijs dat het huis uw eigendom was, en een bewijs dat uw huis in beslag werd genomen.

**Wat betreft uw vrees om geen onderdak te hebben in geval van terugkeer naar Georgië (CGVS, pg. 9), dient te worden opgemerkt dat uit uw verklaringen blijkt dat u voor uw vertrek uit Georgië niet dakloos was omdat u er over een familiaal netwerk beschikt.** U kon immers na uw uithuiszetting een 6tal maanden bij de echtgenote van uw neef verblijven alvorens u naar België kwam (CGVS, pg. 8 & 9). **Verder hebben u en uw zoon sinds jullie uithuiszetting geen ernstige poging ondernomen om elders in Georgië onderdak te vinden.** U stelde immers dat u en uw zoon nog geen stappen ondernamen om een nieuwe woning te kopen of te huren omdat jullie hiervoor het geld niet hadden. Evenmin ondernamen u en uw zoon stappen om via de overheid onderdak te verkrijgen. U en uw zoon deden zelfs niet de moeite om zich te informeren naar de mogelijkheden die er bestaan om via de overheid onderdak te verkrijgen (CGVS, pg. 9 & 10). Dergelijk gedrag staat haaks op de door u voorgehouden vrees om in geval van terugkeer naar Georgië geen onderdak te hebben. Indien u werkelijk een vrees zou kennen om bij terugkeer naar Georgië geen onderdak meer te hebben, kan er immers redelijkerwijs verwacht worden dat u en uw zoon pogingen zouden ondernomen hebben om een andere woonst te zoeken en jullie zich ten minste geïnformeerd zouden hebben over de mogelijkheden die er bestaan om via de overheid aan een woning te verkrijgen.

**Wat betreft uw medische problemen, nl. uw hartproblemen en uw lage bloeddruk, die door het CGVS niet betwist worden, dient te worden vastgesteld dat deze medische redenen geen verband houden met de criteria van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 483 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 484 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming.** U dient zich voor de beoordeling van medische elementen te richten tot de

*geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.*

*Uit hetgeen voorafgaat wordt u internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.*

*De documenten die u voorlegde wijzigen voorgaande vaststellingen niet. Uw paspoort, uw geboorteakte en uw huwelijksakte tonen enkel uw identiteit en uw gezinstoestand aan, die in deze beslissing niet worden betwist. Ook uw overige documenten, deze met betrekking tot de schulden en uw huis, en het medisch document aangaande uw coronabesmetting, bevatten geen gegevens die in deze beslissing betwist worden.*

*Aanvullend kan nog worden opgemerkt dat het CGVS het verzoek om internationale bescherming van uw zoon C.K. (CGVS xx/xxxxx O.V. x.xxx.xxx) en zijn vrouw T.Z. (CGVS xx/xxxxx, O.V. x.xxx.xxx) kennelijk ongegrond verklaarde omdat de door hen aangehaalde problemen of feiten geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie (meer bepaald ras, nationaliteit, religie, politieke overtuiging of het behoren tot een bepaalde sociale groep) zoals vastgelegd in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming.*

## **C. Conclusie**

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.*

*Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.  
(...)”*

## **2. Over de rechtspleging**

Eerste verzoekster, wiens beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) gekend is onder het rolnummer RvV 274 787, is de echtgenote van verzoeker, wiens beroep bij de Raad tevens gekend is onder het rolnummer RvV 274 787. Tweede verzoekster, wiens beroep bij de Raad gekend is onder het rolnummer RvV 281 137, is de moeder van verzoeker. Verzoekers beroepen zich grotendeels op dezelfde asielmotieven en de bestreden beslissingen die ten aanzien van hen werden genomen, zijn grotendeels gebaseerd op dezelfde motieven of zijn verweven. In het verzoekschrift van tweede verzoekster wordt het enig middel uit het verzoekschrift van verzoekster voor een deel hernomen. Gelet op het voorgaande oordeelt de Raad dat de zaken, omwille van hun onderlinge verknochtheid, worden samengevoegd.

## **3. Over de gegrondheid van de beroepen**

### **3.1. De verzoekschriften**

3.1.1. In een enig middel voeren verzoekers in de verzoekschriften allen de schending aan van artikel 1, A, (2), van het Internationaal Verdrag betreffende de Status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Verdrag van Genève) en van de artikelen 48/3, 48/4 en 57/6/1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van de vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Verzoekers betwisten in wezen niet dat hun problemen niet voldoen aan de criteria van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, aangezien deze van zuiver financiële, sociaaleconomische en

medische aard zijn, maar betogen dat hun verzoeken moeten worden onderzocht vanuit het oogpunt van de subsidiaire bescherming.

Eerste verzoekster en verzoeker halen aan dat het voor hen moeilijk is om de identiteit te bewijzen van degenen die verantwoordelijk waren voor het ongeval van verzoeker. Het ongeval gebeurde zeer snel en verzoeker is sindsdien invalide. Hij was geschokt en niet in staat om zijn aanrijders te achtervolgen, een getuigenis te vragen of zelfs foto's te nemen. Zij werpen op dat zij destijds geen andere problemen in hun land van herkomst ondervonden en dat de private schuldeisers de enigen waren die hen eventueel fysiek wilden aanvallen. Op het ogenblik van het ongeval was de lening met de bank nog niet aangegaan en waren hun schuldeisers nog niet terugbetaald. Zij erkennen voorts dat zij geen klacht hebben ingediend omdat zij bang waren voor represailles van de schuldeisers en hebben het ongeluk altijd als een waarschuwing beschouwd. De vrees voor hun veiligheid en hun leven zou luidens het verzoekschrift wel eens kunnen verklaren waarom zij geen klacht bij de politie hebben ingediend.

Vervolgens halen alle verzoekers aan dat verzoeker wegens zijn handicap niet meer in staat is om te werken en dat ook verzoeksters niet kunnen werken. In geval van terugkeer naar Georgië zullen zij niet naar het huis van tweede verzoekster kunnen terugkeren en hun familie zal van de ene op de andere dag dakloos worden. Volgens hen moet er dan ook rekening worden gehouden met de gevolgen die een rechterlijke beslissing, *in casu* het vonnis tot uithuiszetting, al dan niet rechtens, heeft voor hun integriteit en veiligheid. Zij stellen dat zij thans weten dat de rente op de banklening nog steeds oploopt en dat de schuld blijft toenemen en dat verzoeker een document heeft neergelegd, waarin wordt bevestigd dat er nog steeds een bedrag van 10.300 euro verschuldigd is. Verzoekers verklaren voorts dat het huis van tweede verzoekster niet veel waard is en dat zelfs beslaglegging geen volledige aflossing van schuld mogelijk zal maken. Zij leggen uit dat in Georgië, als een schuld niet volledig wordt afgelost, wraak wordt genomen en dat de autoriteiten achter hen aan zullen gaan. Hun leven komt daardoor in gevaar en het gevaar is dan ook nog steeds actueel.

Tweede verzoekster gaat in haar verzoekschrift verder nog in op haar gezondheidstoestand, tracht de in de ten aanzien van haar genomen bestreden beslissing vervatte tegenstrijdigheid tussen haar verklaringen en die van verzoeker en eerste verzoekster te vergoelijken en stelt tot slot dat zij bij terugkeer naar Georgië geen onderdak kan vinden bij familieleden.

3.1.2. Op basis van hetgeen voorafgaat vragen verzoekers de Raad om hen in hoofddorde de vluchtelingenstatus toe te kennen, in subsidiaire orde om hen de subsidiaire bescherming toe te kennen en in uiterst subsidiaire orde om de bestreden beslissingen te vernietigen en de beslissingen terug te zenden voor bijkomend onderzoek.

### 3.2. Stukken

Verzoekers voegen ter staving van hun betoog geen bijkomende stukken bij de voorliggende, onderscheiden verzoekschriften.

### 3.3. Beoordeling van de beroepen

3.3.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop.

3.3.2. De Raad stelt vast dat verzoekers een beroep indienen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal van respectievelijk 21 april 2022, voor wat verzoeker en eerste verzoekster betreft, en 26 augustus 2022, voor wat tweede verzoekster betreft, waarbij hun verzoeken om internationale bescherming, overeenkomstig artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet, volgens een versnelde procedure worden behandeld en als kennelijk ongegrond worden beschouwd.

Artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b), van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: “*De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien : b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3 (...)*”

Artikel 57/6/1, § 2, van de Vreemdelingenwet bepaalt: “*In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen.*”

Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid, van de Vreemdelingenwet luidt: “*De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.*”

De Raad duidt erop dat Georgië bij koninklijk besluit van 14 januari 2022 - opnieuw - werd vastgesteld als veilig land van herkomst (BS 28 februari 2022).

Uit de lezing van artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet en de memorie van toelichting bij het wetsontwerp dat tot deze wet heeft geleid, volgt dat een individueel en effectief onderzoek van het verzoek om internationale bescherming noodzakelijk blijft, maar dat het vermoeden geldt dat er in hoofde van de onderdaan van een veilig land in beginsel geen vrees voor vervolging, in de zin van artikel 48/3, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, aanwezig is. De verzoeker om internationale bescherming die afkomstig is van één van deze veilige landen wordt aldus steeds in de gelegenheid gesteld om substantiële redenen aan te geven waaruit blijkt dat in zijn specifieke omstandigheden zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar (wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen, *Parl.St.* Kamer 2016-17, DOC 54 2548/001, p. 110-116).

Het loutere feit dat een verzoeker om internationale bescherming afkomstig is uit een veilig land van herkomst, *in casu* Georgië, zal dus in geen geval automatisch tot gevolg hebben dat diens verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond wordt bevonden. Slechts indien, na individueel onderzoek, blijkt dat de verzoeker om internationale bescherming geen of onvoldoende elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat hij in zijn land van herkomst daadwerkelijk vervolgd wordt of een reëel risico op ernstige schade loopt, zal zijn verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond worden bevonden. De bewijslast in dit geval rust op de verzoeker.

3.3.3. Na lezing van de administratieve dossiers kan de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, slechts vaststellen dat verzoekers *in casu* geen dergelijke elementen bijbrengen. In de bestreden beslissingen wordt op omstandige wijze gemotiveerd dat verzoekers geen substantiële redenen hebben opgegeven om hun land van herkomst in hun specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als persoon, die internationale bescherming geniet, in aanmerking komen.

Uit de lezing van de verzoekschriften blijkt weliswaar dat verzoekers het niet eens zijn met de motieven van de bestreden beslissingen, doch de Raad stelt vast dat zij geen valabele argumenten aanvoeren die de desbetreffende overwegingen weerleggen of ontkrachten, nu zij niet verder komen dan het herhalen van eerder afgelegde verklaringen en het minimaliseren en vergoelijken van de gedane vaststellingen, waarmee zij echter de desbetreffende bevindingen niet weerleggen, noch ontkrachten.

3.3.4. Dient in dit kader vooreerst te worden vastgesteld dat eerste verzoekster en verzoeker de ten aanzien van hen genomen bestreden beslissingen aanvechten, noch betwisten waar terecht wordt gesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in hunnen hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat hun rechten werden gerespecteerd en dat zij konden voldoen aan hun verplichtingen.

Tweede verzoekster haalt in haar verzoekschrift aan dat zij talrijke medische problemen gekend heeft, dat zij aan *multiple sclerose* lijdt en daardoor geheugen- en concentratieproblemen kent en dat zij niet wist dat zij in het kader van de procedure internationale bescherming over haar geheugenproblemen moest spreken.

De Raad merkt op dat met de medische problematiek in de ten aanzien van tweede verzoekster genomen bestreden beslissing terdege rekening is gehouden bij de beoordeling van de bijzondere procedurele noden, maar dat de verwerende partij op basis van hetgeen volgt terecht heeft beslist dat geen steunmaatregelen nodig waren, dat redelijkerwijze kon worden aangenomen dat tweede verzoeksters rechten werden gerespecteerd en dat zij kon voldoen aan haar verplichtingen:

*“U verklaarde bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat u vroeger borstkanker had, en dat u hartproblemen en een lage bloeddruk hebt (Verklaring DVZ, rubrieknr. 28). Daarnaast verklaarde u bij het CGVS dat u slaap- en geheugenproblemen kent (CGVS, pg. 7). U toont echter niet aan dat deze problemen u zouden verhinderen om uw motieven naar behoren uiteen te zetten en op een normale wijze deel te nemen aan de procedure. Uit uw verklaringen blijkt immers dat u voor uw hartproblemen en bloeddruk medicatie krijgt, en dat u sinds uw genezing van borstkanker nog steeds op controle gaat (Verklaring DVZ, rubrieknr. 28). Voorts kunnen uw verklaringen omtrent uw geheugenproblemen het CGVS niet overtuigen. Ten eerste, legde u hieromtrent niet het minste bewijs neer. Ten tweede, is het bijzonder vreemd en weinig logisch dat u deze geheugenproblemen pas zeer laat – nadat u met een tegenstrijdigheid werd geconfronteerd - aanhaalde tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS (CGVS, pg. 7). Indien u immers werkelijk geheugenproblemen zou hebben die u zouden verhinderen om op normale wijze deel te nemen aan het persoonlijk onderhoud kan er redelijkerwijze verwacht worden dat u deze al eerder tijdens de asielprocedure zou aangehaald hebben. In de vragenlijst ‘Bijzondere Procedurele Noden’ DVZ gaf u echter éénduidig aan dat er geen elementen of omstandigheden waren die het vertellen van uw verhaal of uw deelname aan de procedure internationale bescherming konden bemoeilijken. Evenmin maakte u aan het begin van het persoonlijk onderhoud bij het CGVS, wanneer u bevraagd werd over het verloop van interview en de procedure bij de DVZ, enige melding van geheugenproblemen (CGVS, pg. 2).”*

Tweede verzoekster kan niet dienstig voorhouden dat zij niet wist dat zij haar geheugenproblemen diende aan te kaarten. Zij liet deze kans ook onbenut tijdens het invullen van de vragenlijst over de bijzondere procedurele noden en maakte slechts na confrontatie met een tegenstrijdigheid gewag van geheugenproblemen, hetgeen niet ernstig voorkomt. Wat de geopperde geheugen- en concentratieproblemen betreft, merkt de Raad op dat tweede verzoekster, in weerwil van wat zij in het verzoekschrift opwerpt, tot op heden nog steeds geen enkel medisch of psychologisch attest heeft bijgebracht waaruit deze geheugenproblemen zouden kunnen blijken, laat staan dat wordt aangetoond dat haar cognitief vermogen is aangetast en haar van de mogelijkheid zou weerhouden om op gedetailleerde en coherente wijze haar relaas uiteen te zetten.

3.3.5. Volgens hun verklaringen vrezen verzoekers bij terugkeer naar Georgië op straat te belanden, dat verzoeker gearresteerd zal worden en dat de zoon van eerste verzoekster en verzoeker door de staat geplaattst zal worden.

Verzoekers stellen dat, indien de commissaris-generaal van mening is dat hun problemen niet vallen onder de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, hun aanvraag ook dient te worden onderzocht onder de subsidiaire bescherming.

In de bestreden beslissingen wordt terecht gesteld dat de door verzoekers naar voren gebrachte problemen en aangehaalde feiten geen verband houden met één van de criteria, zoals bepaald in het Verdrag van Genève (te weten ras, nationaliteit, religie, politieke overtuiging of het behoren tot een bepaalde sociale groep), noch met de criteria, vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Uit hun verklaringen blijkt immers dat het, wat eerste verzoekster en verzoeker betreft, om problemen van louter financiële en medische aard gaat en dat het, wat tweede verzoekster betreft, om problemen van louter sociaaleconomische en medische aard gaat.

3.3.6. In verband met de financiële problemen van eerste verzoekster en verzoeker wordt in de bestreden beslissingen terecht overwogen dat hun private schuldeisers, bij wie zij in 2015 geld leenden om de medische behandeling van hun zoon te bekostigen, niet langer voor problemen zullen zorgen en dat hun problemen met hen niet langer actueel zijn, aangezien de schuld werd afbetaald en zij sindsdien geen problemen meer met hen ondervonden (notities persoonlijk onderhoud verzoeker, p. 7 en notities persoonlijk onderhoud tweede verzoekster, p. 7). Zij betwisten dit ook niet als dusdanig in het voorliggende verzoekschrift. Er kan dan ook worden aangenomen dat de private schuldeisers niet meer voor problemen zullen zorgen in geval van terugkeer naar Georgië.

Verzoeker werd in 2016 aangereden door een auto. Uit verzoekers verklaringen blijkt duidelijk en ondubbelzinnig dat hij slechts een vermoeden had dat hij door zijn schuldeisers was aangereden aangezien hij zijn aanrijder(s) niet zag (notities persoonlijk onderhoud, p. 7). De vergoelijkingsen die verzoeker en eerste verzoekster in het verzoekschrift opwerpen, namelijk dat het ongeval zeer snel gebeurde, verzoeker in schok was en niet in staat zijn aanrijders te achtervolgen, een getuigenis te vragen of foto's te nemen en dat ze destijds met niemand anders problemen hadden, vermogen geen afbreuk te doen aan deze verklaring en het slechts geuite vermoeden dat de schuldeisers achter de aanrijding zaten.

Tijdens zijn persoonlijk onderhoud verduidelijkte verzoeker dat hij geen klacht indiende bij de politie omdat hij niet wist of de schuldeisers de daders waren, dat hij slechts een vermoeden had en geen bewijzen had (notities persoonlijk onderhoud, p. 7). Verzoeker en eerste verzoekster bevestigen in hun verzoekschrift dat verzoeker geen klacht heeft ingediend. Thans *post factum* beweren dat hij naliel klacht in de dienen omdat zij bang waren voor represailles van de schuldeisers, dat zij het ongeluk altijd als een waarschuwing hebben beschouwd en dat zij vreesden voor hun veiligheid en leven, vermogen geen afbreuk te doen aan de geuite reden voor het nalaten klacht in te dienen. Bovendien, zo weze herhaald, verklaarde verzoeker dat hij na de afbetaling van de schuld geen problemen meer kende met de private schuldeisers.

3.3.7. Bovendien rijzen er ernstige twijfels over de geloofwaardigheid van de problemen met de private schuldeisers aangezien verzoeker, eerste verzoekster en tweede verzoekster bijzonder tegenstrijdige verklaringen aflegden over het incident waarbij verzoekers oog beschadigd raakte. In dit verband wordt in de bestreden beslissing, genomen ten aanzien van tweede verzoekster, terdege als volgt overwogen:

*"Hoewel u beweerde dat de beschadiging van zijn oog een gevolg was van een gevecht waarbij de schuldeisers hem met takken sloegen (zie supra.), verklaarden uw zoon en zijn vrouw dat dit het gevolg was van een aanrijding met zijn schuldeisers (Verklaring DVZ zoon, vragenlijst CGVS, vraagnr. 5 & CGVS schoondochter, pg. 4). Na confrontatie hiermee beweerde u dat u geheugenproblemen hebt, dat u niet slaapt en dat u alles vergeet (CGVS, pg. 7). Dergelijke uitleg kan voorgaande flagrante tegenstrijdigheid niet verschonen. Indien u werkelijk geheugenproblemen zou gehad hebben die u zouden verhinderen om over dergelijke belangrijke elementen coherente verklaringen af te leggen, kan er immers redelijkerwijs verwacht worden dat u dit al eerder tijdens de asielpcedure zou vermeld hebben. In de vragenlijst 'Bijzondere Procedurele Noden' DVZ gaf u echter éénduidig aan dat er geen elementen of omstandigheden waren die het vertellen van uw verhaal of uw deelname aan de procedure internationale bescherming konden bemoeilijken. Evenmin maakte u aan het begin van het persoonlijk onderhoud bij het CGVS, wanneer u bevraagd werd over het verloop van interview en de procedure bij de DVZ, gewag van geheugenproblemen (CGVS, pg. 2). Daarenboven legt u geen enkel begin van bewijs neer om uw voorgehouden geheugenproblemen aan te tonen. Bijgevolg doet deze vaststelling ernstige twijfels rijzen over de werkelijke problemen die uw zoon met zijn schuldeisers zou gekend hebben."*

De tegenstrijdigheid is pertinent, draagkrachtig en vindt steun in de administratieve dossiers. Waar tweede verzoekster in haar verzoekschrift aanhaalt dat het geen tegenstrijdigheid betreft voor zover verzoeker door de slagen die hij van zijn schuldeisers had gekregen schade aan zijn oog heeft gekend, maar hij zijn oog helemaal verloor ten gevolge van de aanrijding, merkt de Raad op dat deze *post factum* vergoelijking niet kan worden aangenomen ter verschoning van de vastgestelde tegenstrijdigheid. Verzoeker en eerste verzoekster maakten tijdens hun persoonlijke overhouden geenszins gewag van een gevecht tussen verzoeker en zijn schuldeisers en waarbij hij zijn oog zou hebben beschadigd. Tweede verzoekster kan zich verder ook niet beroepen op de, zo weze herhaald, geenszins gestaafde geheugen- en concentratieproblemen om het verzwijgen van het ongeval te verklaren.

3.3.8. Om de lening bij de private schuldeisers af te betalen, leenden verzoeker en eerste verzoekster geld bij de bank en stelden zij het huis van tweede verzoekster, waar zij allen samen woonden, als borg. Nadat verzoekers de hypotheek niet meer konden afbetalen, startte de bank een procedure op, wat leidde tot een vonnis tot uithuiszetting. Zoals in de bestreden beslissingen terecht wordt aangehaald, volgde de bank een normale procedure bij de rechtbank (notities persoonlijk onderhoud eerste verzoekster, p. 4) en was de uithuiszetting het gevolg hiervan. Het huis in kwestie was immers niet langer de eigendom van tweede verzoekster. Uit de verklaringen van eerste verzoekster blijkt dat de politie bij de uithuiszetting geen fysiek geweld gebruikte, ook al waren ze grof tegen verzoeker (notities persoonlijk onderhoud, p. 5). Dat verzoeker gewaarschuwd werd niet meer in het voormalige huis te komen, wijkt volgens de commissaris-generaal terecht niet af van de normale gang van zaken. De Raad treedt het oordeel van de commissaris-generaal verder bij dat er in het relaas van verzoekers geen indicaties zijn dat de wettelijke voorschriften niet gevolgd zijn of dan zij onrechtvaardig behandeld zijn door de Georgische autoriteiten. Tweede verzoekster stelde zelf dat alles op officiële wijze was gebeurd en legt hiervan ook de nodige

bewijsstukken neer, namelijk een bewijs van de schulden bij de bank, het dossier van de lening, een bewijs dat het huis haar eigendom was en een bewijs dat het in beslag werd genomen. De vrees dat verzoeker gearresteerd zal worden bij betreding van het huis bij terugkeer, vloeit louter voort uit het niet willen naleven van het rechtsgeldig vonnis tot uithuiszetting.

Waar zij tot slot opperen dat hun leven in gevaar komt omdat de autoriteiten achter hen aan zullen gaan als zij de schuld niet volledig aflossen, werpt de Raad tot slotte op dat de financiële problemen van louter gemeenrechtelijke aard zijn en dat de bewering, dat hun leven daardoor in gevaar zal komen, niet meer is dan een blote bewering.

3.3.9. Wat de vrees van verzoekers betreft om geen onderdak te hebben bij terugkeer naar Georgië en de vrees van eerste verzoekster en verzoeker dat hun zoon hen zal worden ontnomen, werpt de Raad op dat het klopt dat zij niet naar het huis van tweede verzoekster kunnen terugkeren en dat de rente op de lening bij de bank nog loopt, maar verzoekers tonen niet met afdoende elementen aan dat zij geen onderdak zouden kunnen hebben. Het wordt niet ontkend dat verzoeker wegens zijn handicap aan zijn zicht problemen kan ondervinden om werk te vinden, maar verzoekers tonen niet aan dat het vinden van enig werk voor verzoeker compleet onmogelijk zou zijn. Verzoeker verklaarde overigens dat hij *“niet alle werk kon doen wegens zijn oog”* (notities persoonlijk onderhoud, p. 7) en eerste verzoekster gaf aan dat haar echtgenoot *“niet overal kan werken”* (notities persoonlijk onderhoud, p. 6). Waar verzoeker en eerste verzoekster aangaven dat eerste verzoekster in Georgië niet kon werken wegens de gezondheidsproblemen van hun zoon, merkt de Raad op dat, zoals hierna ook zal blijken, de zoon het momenteel goed stelt. Bij terugkeer naar Georgië lijken de gezondheidsproblemen van de zoon dan ook niet langer een obstakel voor eerste verzoekster om werk te zoeken en zo mee in het onderhoud en onderdak van het gezin te voorzien. In verband met tweede verzoekster wordt in de ten aanzien van haar genomen bestreden beslissing nog terecht aangehaald dat uit haar verklaringen blijkt dat zij voor haar vertrek uit Georgië niet dakloos was omdat zij er over een familiaal netwerk beschikt. Na de uithuiszetting kon tweede verzoekster nog een zestal maanden bij de echtgenote van haar neef verblijven alvorens zij naar België kwam (notities persoonlijk onderhoud, p. 8-9). Het maakt hierbij niet uit, zoals tweede verzoekster in haar verzoekschrift opwerpt, dat het om een ver familielid ging. Dat dit slechts voorlopig was, mag dan wel zijn maar dat zij in geval van terugkeer niet langer bij deze neef of andere familieleden kan worden ondergebracht, kan, gelet op de voorgaande bevindingen in verband met de mogelijkheid van verzoeker en eerste verzoekster om werk te vinden, niet worden weerhouden. Tweede verzoekster kan rekenen op haar zoon en schoondochter bij een eventuele terugkeer. Geheel ten overvloede wijst de Raad nog op volgende pertinente overweging in de bestreden beslissing genomen ten aanzien van tweede verzoekster:

*“Verder hebben u en uw zoon sinds jullie uithuiszetting geen ernstige poging ondernomen om elders in Georgië onderdak te vinden. U stelde immers dat u en uw zoon nog geen stappen ondernamen om een nieuwe woning te kopen of te huren omdat jullie hiervoor het geld niet hadden. Evenmin ondernamen u en uw zoon stappen om via de overheid onderdak te verkrijgen. U en uw zoon deden zelfs niet de moeite om zich te informeren naar de mogelijkheden die er bestaan om via de overheid onderdak te verkrijgen (CGVS, pg. 9 & 10). Dergelijk gedrag staat haaks op de door u voorgehouden vrees om in geval van terugkeer naar Georgië geen onderdak te hebben. Indien u werkelijk een vrees zou kennen om bij terugkeer naar Georgië geen onderdak meer te hebben, kan er immers redelijkerwijs verwacht worden dat u en uw zoon pogingen zouden ondernomen hebben om een andere woonst te zoeken en jullie zich ten minste geïnformeerd zouden hebben over de mogelijkheden die er bestaan om via de overheid aan een woning te verkrijgen.”*

De Raad besluit dat verzoekers niet aantonen dat zij in een toestand van verregaande materiële deprivatie dreigen terecht te komen bij terugkeer, noch dat de (klein)zoon hen zal worden ontnomen aangezien zij hem niet kunnen onderhouden.

3.3.10. De Raad stelt voorts vast dat verzoekers niet betwisten dat de aangehaalde medische problemen van de zoon van verzoeker en eerste verzoekster en deze van tweede verzoekster, hartproblemen en lage bloeddruk, niet vallen onder de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

In verband met de medische problemen van de zoon blijkt uit de verklaringen van verzoeker en eerste verzoekster overigens dat zij toegang hadden tot medische zorg voor hun zoon toen zij in 2019 Frankrijk verbleven en dat hij toen ook genezen werd verklaard. De voorliggende medische documenten van de zoon dateren van daarvoor. Overigens geven zowel verzoeker als eerste verzoekster aan dat hun zoon zich nu beter voelt, dat hij onder controle staat en dat hij in België naar school gaat (notities persoonlijk

onderhoud verzoeker, p. 5 en notities persoonlijk onderhoud eerste verzoekster, p. 5-6). Tot op heden liggen geen documenten voor die toelaten de huidige gezondheidstoestand van de zoon in te schatten.

De Raad stipt voorts aan dat medische problemen hoe dan ook louter op zich niet onder de criteria, bepaald in artikel 1, A, (2), van het Verdrag van Genève, ressorteren, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch onder de criteria inzake subsidiaire bescherming, zoals vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Voor een beoordeling van medische problemen dient men een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de minister van Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9<sup>ter</sup> van de Vreemdelingenwet.

3.3.11. De door verzoekers voorgelegde documenten zijn niet van die aard dat zij de appreciatie van de verzoeken in positieve zin kunnen ombuigen, zoals in de bestreden beslissingen op terechte, pertinente en draagkrachtige wijze wordt uiteengezet. Verzoekers laten deze appreciaties volledig ongemoeid in hun verzoekschriften waardoor deze, bij gebrek aan dienstig verweer, onverminderd overeind blijven, door de Raad tot de zijne wordt gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

3.3.12. In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekers een gegronde vrees voor vervolging koesteren in de zin van artikel 1, A, (2), van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.3.13. Gelet op bovenstaande vaststellingen kan het relaas van verzoekers niet als basis dienen voor een toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, in de zin van artikel 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet.

Verzoekers brengen geen andere elementen aan die wijzen op een reëel risico op ernstige schade in de zin van voormelde wetsbepalingen. Uit niets blijkt dat er heden in Georgië een internationaal of binnenlands gewapend conflict aan de gang is, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Verzoekers brengen geen concrete elementen in die zin aan, noch beschikt de Raad over algemeen bekende informatie waaruit dit blijkt.

3.3.14. In acht genomen hetgeen voorafgaat, hebben verzoekers geen substantiële redenen opgegeven in de zin van artikel 57/6/1, § 3, eerste lid, van de Vreemdelingenwet om hun land van herkomst in hun specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komen. Bijgevolg heeft de commissaris-generaal met recht besloten tot de kennelijke ongegrondheid van de verzoeken om internationale bescherming van verzoekers en dienen de beroepen te worden verworpen.

3.3.15. De Raad ziet, gelet op het voorgaande, geen reden om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaken terug te sturen naar het commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

## **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

### **Artikel 1**

De zaken RvV X en RvV X worden gevoegd.

### **Artikel 2**

De beroepen worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig december tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. V. SERBRUYNS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

V. SERBRUYNS